

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social - Political

اجتماعی - سیاسی

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین، ۳۰ سپتمبر ۲۰۰۸

مردم در بند کجا ، و عید کجا؟؟؟ ملت دردمند کجا ، و عید کجا؟؟؟

وقتی ترانه "اختره مه رآه" استاد مرحوم هاشم زمانی را در پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" خواندم و بعد آهنگش را به آواز نافذ و دلکش خواننده براننده وطن، جناب "صفی وهاب" در همین صفحه شنیدم، فهمیدم که سوژه مضمون عید بدست آمده است.
استاد "زمانی"، زمانی که به حیث نماینده "جبهه متحد ملی" در سال ۱۹۸۲ قاره اروپا را زیر پا می گذاشت، در هر شهری و هر کشوری، قلم و کاغذ برداشت و تراشهای ذهن خداداد و طبع وقاد خود را از "ذهن" به "عین" کشانید و جاودانه ساخت. نتیجه این تراوش ها رساله ایست زیر عنوان "د آزادی آرمان" ، که در سال ۱۳۶۱ هـ ش به خلعت طبع آراسته گردیده. در صفحه ۱۶۱ همین رساله جاویدان، ترانه جگرسوز و سخت دلدوز "اختره مه رآه" نقش بسته که بند اولش چنین است :

د وینو سیلابونه دی اختره مه رآه
دردونه او غمونه دی اختره مه رآه
کنر دی که پنجشیر دی که پغمان که قندهار دی
د روس سره جنگونه دی
اختره مه رآه

استاد "زمانی" در زمانی که زمین وطن زیر چکمه های اردوی خون آشام سرخ لگدمال میگشت و مجاهدان و غازیان سربکف در میدان های نبرد، از جان مایه می گذاشتند؛ آری در چنین آوانی، این ترانه جانانه را به تاریخ ۱۳ جولای ۱۹۸۲ – درست ۲۶ سال پیش از امروز – در شهر "کلن" المان غرب بمناسبت حلول عید سعید رمضان، سرود و بدرقه راه مبارزان "صراط المستقیم" آزادی وطن ساخت.*
سالها بعد، استاد خلیل الله خلیلی که – خود را با افتخار تمام "خلیلی افغان" میخواند – باقتفاء از "استاد هاشم زمانی"، نشیده معروف خود را انشاد فرمود که :

گوئید به نروز که امسال نیاید در کشور خونین کفنان ره نکشاید

انسانها در حیات انفرادی و اجتماعی خود بسا لحظات شیرین را میگذرانند ، در وطن غمزده ما مگر لحظات خوش و دقایق شاد، حکم بال عنقا را پیدا کرده. "عید" معمولاً پیام آور و نماینده سور و سرور و خاطر جمع است ، مردم ما مگر کجا و سور و سرور و خاطر جمع کجا؟ بهترین ودیعت خداوندی آزادی و آزاد زیستن است، از قید هر گونه بند؛ و هیهات که پای ما را در دام هرگونه قید و بند، بسته اند.

وقتی از این سرخوردگی و حرمان می گویم، مخاطبم اکثریت مطلق مردم ماست، که بلاکشیده و رنجبر است، و نه آن قشر کوچک "زالو صفت"ی ، که در دوران جهاد خون مظلومان وطن را مکید و امروز نیز از خون همان مظلومان، از همه نغم مادی و معنوی برخوردار است. من اما کاملاً و بطور قطع مطمئن هستم، که این اقلیت طفیلی بالآخره به سزای اعمال خود خواهد رسید. همان روز است و تنها همان روز ، که توده های مظلوم ما "عید واقعی" خویش را برگزار خواهند نمود.

پارسال به تاریخ ۱۰ اکتوبر نیز به همین تقریب مقاله "ما عید نداریم" خود را نوشته و در پورتال "افغان جرمن آنلاین" و سایت های دیگر انترنتی افغانی نشر کردم، که اینک قسمت آخر همان نوشته را، "حسن ختام" این مقال میسازم :

« ... عید جشن خوشی و سور و سرور است ، عید روز شکرگزاری از نعمات و عنایات الهی بر بندگان است ، عید رمضان روزیست که آنرا مسلمانان جهان بعد از یک ماه تحمل گرسنگی و تشنگی و انصراف از لذایذ جسمی، برپا میدارند. مگر آیا مردم مظلوم ما هم عید دارند و یا که اصلاً عید را می شناسند؟؟؟
- مردمی که هر روز و هر هفته و هر ماه و دوازده ماه در سال گرسنگی می کشند، عید ندارند!!!
- مردمی که سرپناه ندارند و در زیر پلاسپاره ها، در گرمای سوزان تابستان و سردی پیکرسوز زمستان ، در رنج و تعب بسر میبرند، عید ندارند!!!
- آنان که عزیزان دل و حاصل عمر خود را از دست داده و پیهم در فراق گم شدگان خود میسوزند، عید ندارند!!!
- مردمی که از برکت جنایتکاران سه دهه اخیر ، حتی حال و حوصله زیستن را ندارند، عید هم ندارند!!!
- کسانی که نه لبخند "امروز" را می بینند و نه سرنوشت "فردا"ی شان روشن است، کجا در فکر عید بوده میتونند؟؟؟

اگر این مظلومان تاریخ ، با وجود تمام بلیات و آفات ارضی و سماوی ، از اوامر خداوندی سر نیچییده روزه می گیرند و بعد به استقبال عید میروند، منتها درجه عبودیت و شهادت ایشان را نشان میدهد. میسزد که با حلول عید به دلجوئی همین درد رسیدگان برویم و به نوازش ایشان پرداخته بگوئیم :

عید را به شما تبریک میگوئیم ، که عید ندارید و اصلاً عید را نمی شناسید!!!»

امروز نیز عین همان شعار سال پار را تکرار می کنم، که :

**عید سعید رمضان را به شما دردمندان وطن تبریک میگویم که،
عید ندارید و اصلاً عید را نمی شناسید!!!**

تذکر :

استاد زمانی در "نوت" صفحه ۱۶۳ این رساله چنین فرماید : « زما دا شعر د المان پشتو غر خپرونی نه زما د مصاحبی نه وروسته، د کوچنی اختر په مناسبت هم برودکاست شوی دی. »
خوانندگان ارجمند پورتال لطف فرموده، تمام ترانه را در طاق صفحه اصلی پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" در مقاله نویسنده دلسوز وطن، جناب داکتر عبد الحنان روستائی" ، مطالعه بفرمایند و آهنگش را در بخش "صوتی و تصویری" همان صفحه بشنوند.